

358

Wet van 8 augustus 1989, houdende regelen ten aanzien van de jeugdhulpverlening (Wet op de jeugdhulpverlening)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is de totstandkoming te bevorderen van een samenhangend aanbod van jeugdhulpverlening van goede kwaliteit en afgestemd op de behoefte en daartoe een uniforme regeling te treffen inzake de planning en begrotingsfinanciering van voorzieningen van jeugdhulpverlening en de daarop betrekking hebbende steunfuncties, de bevoegdheden van de onderscheiden overheden terzake te regelen, alsmede de Beginselenwet voor de kindbescherming in te trekken en enige andere wetten te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Onze ministers: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en Onze Minister van Justitie;

b. jeugdige: een persoon die:

1°. de meerderjarigheidsleeftijd nog niet heeft bereikt,

2°. de meerderjarigheidsleeftijd heeft bereikt en ten aanzien van wie recht is gedaan overeenkomstig de artikelen 77f tot en met 77kk van het Wetboek van Strafrecht, of

3°. de meerderjarigheidsleeftijd, doch nog niet de leeftijd van drieëntwintig jaren heeft bereikt, en voor wie voortzetting van uithuisplaatsing noodzakelijk is, of voor wie, na beëindiging van een uithuisplaatsing minder dan een half jaar tevoren, plaatsing in een voorziening van residentiële hulpverlening of in een pleeggezin noodzakelijk is;

c. jeugdhulpverlening: activiteiten gericht op het bij jeugdigen voorkomen, verminderen of opheffen van problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hun ontwikkeling naar volwassenheid ongunstig kunnen beïnvloeden;

- d. voorziening: een aanbod van jeugdhulpverlening;
 - e. steunfunctie: een aanbod van ondersteunende werkzaamheden ten behoeve van jeugdhulpverlening;
 - f. experiment: het in of ten behoeve van voorzieningen ontwikkelen en in de praktijk beproeven van nieuwe en het verbeteren van bestaande methoden, werkvormen of hulpmiddelen;
 - g. uitvoerder: degene die een voorziening in stand houdt;
 - h. pleeggezin: een gezin van anderen dan de ouders of stiefouder van een jeugdige waarin de jeugdige wordt verzorgd en opgevoed;
 - i. rijksinrichting: een voorziening als bedoeld in artikel 65, indien deze door Onze Minister van Justitie in stand wordt gehouden;
 - j. plaatsende instantie: een instantie als bedoeld in artikel 27;
 - k. regio: een regio als bedoeld in artikel 4;
 - l. samenwerkingsverband: een samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 14;
 - m. jeugdhulpadviesteam: een team als bedoeld in hoofdstuk III;
 - n. beroepskracht: degene die op grond van een overeenkomst of aanstelling tegen een beloning werkzaam is;
 - o. maatregel van justitiële kinderscherming: een beslissing van de rechter of van de officier van justitie als bedoeld in boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of de vijfde afdeling van de zesde titel van het derde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, waardoor een ouder of voogd, – anders dan in verband met beëindiging van het huwelijk of scheiding van tafel en bed – in zijn gezag over een jeugdige wordt beperkt of dit gezag aan hem wordt ontnomen, alsmede de beslissingen genomen in verband met een zodanige beslissing en voorts de straffen, bedoeld in artikel 77g, en de maatregelen, bedoeld in artikel 77h, van het Wetboek van Strafrecht;
 - p. Riagg: een instelling die als zodanig is erkend op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655).
2. De jeugdhulpverlening wordt onderscheiden in de volgende typen:
- a. pleegzorg: hulpverlening bestaande uit het bieden van opnemingspleeggezin en de daarmee verband houdende begeleiding van pleegkinderen, pleegouders, ouders en stiefouders;
 - b. residentiële hulpverlening: hulpverlening waarbij een jeugdige wordt opgenomen in een tehuis waarin dag en nacht hulp wordt geboden;
 - c. semi-residentiële hulpverlening: hulpverlening waarbij een jeugdige regelmatig gedurende een deel van een etmaal in een daartoe bestemde inrichting verblijft;
 - d. ambulante hulpverlening: hulpverlening, anders dan bedoeld onder a, b of c.

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op de beleidsvorming en de uitvoering en bekostiging van voorzieningen, behorende tot een van de in de bijlage bij deze wet opgenomen categorieën, alsmede op steunfuncties.
2. De voorzieningen behoren, overeenkomstig het bepaalde in de bijlage, tot de primaire, secundaire of tertiaire hulpverlening.

Artikel 3

1. De steunfuncties, alsmede de voorzieningen van tertiaire hulpverlening en de voorzieningen van secundaire hulpverlening, die in verband met de spreiding van de doelgroep gericht zijn op jeugdigen uit het hele land of grote delen daarvan, verder te noemen: landelijke voorzieningen, behoren tot de bemoeiing van het Rijk.
2. De overige voorzieningen, verder te noemen: regionale voorzieningen, behoren onverminderd het derde lid, tot de bemoeiing van de provincies.
3. Een regionale voorziening die voldoet aan het bepaalde bij of krachtens deze wet, kan, mits de overheid tot wier bemoeiing de voorziening behoort, heeft verklaard dat de voorziening past in het plan, worden gesubsidieerd door een gemeente.

Artikel 4

1. De provinciale besturen wijzen gebieden aan die voor de toepassing van deze wet als regio worden aangemerkt en die samenvallen met één of meer samenwerkingsgebieden als bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 699).

2. Indien de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht te zamen met de gemeenten waarmee zij een samenwerkingsgebied vormen als bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeenschappelijke regelingen een gemeenschappelijke regeling hebben getroffen ter behartiging van de jeugdhulpverlening, worden de samenwerkende gemeenten voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met een provincie.

Artikel 5

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 27, 35, 37, 41 en 56, alsmede voor een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 92 geschiedt door Onze ministers.

2. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 60, 61, 66, 76, 80, 81 en 84, alsmede voor een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 82 geschiedt door Onze Minister van Justitie.

3. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur op grond van deze wet, behoudens die, bedoeld in de artikelen 61 en 84, wordt niet gedaan dan nadat het ontwerp in de Nederlandse Staatscourant is bekend gemaakt en aan een ieder de gelegenheid is geboden om binnen 30 dagen na de dag waarop de bekendmaking is geschied, wens en bezwaren ter kennis van Onze ministers te brengen. Gelijktijdig met de bekendmaking wordt het ontwerp aan de beide kamers der Staten-Generaal overgelegd.

Artikel 6

Bij de beleidsvorming wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de pluriformiteit van de samenleving en worden met inachtneming van waarborgen voor deugdelijkheid, doelmatigheid en democratisch functioneren eigen initiatief en verantwoordelijkheid van de burgers bevorderd.

Artikel 7

1. Onze ministers brengen jaarlijks, uiterlijk tegelijk met de indiening van de voorstellen van wet houdende vaststelling van de hoofdstukken van de begroting van de uitgaven van het Rijk, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal verslag uit van de ontwikkelingen op het terrein van de jeugdhulpverlening.

2. Het verslag bevat in ieder geval

a. gegevens inzake de uitvoering van het plan;

b. een overzicht van de kosten van de jeugdhulpverlening in het afgelopen kalenderjaar en van de bronnen waaruit deze zijn bestreden.

3. Het verslag bevat bovendien voor de onderscheiden regio's een overzicht van de kosten van de Riagg's voor zover het hun werkzaamheden voor jeugdigen betreft.

HOOFDSTUK II. PLANNING

§ 1. Rijksplanning

Artikel 8

1. Onze ministers stellen jaarlijks telkens voor vier jaren een plan vast ten aanzien van de jeugdhulpverlening. Het plan voorziet in een patroon

van steunfuncties en landelijke voorzieningen dat zo goed mogelijk aansluit bij de behoeften. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast. Voor zover het plan de voorzieningen, bedoeld in hoofdstuk XIV, betreft, wordt dit vastgesteld door Onze Minister van Justitie.

2. In het plan worden voor het eerste jaar waarop het betrekking heeft, opgenomen:

a. de steunfuncties en landelijke voorzieningen die in dat jaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen worden gehouden, wie een steunfunctie of landelijke voorziening zal uitvoeren, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;

b. de bedragen die in dat jaar beschikbaar zullen zijn voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging van steunfuncties of landelijke voorzieningen;

c. het bedrag dat in dat jaar beschikbaar zal zijn voor de uitvoering van experimenten.

3. In het plan worden de bedragen aangegeven die voor het tweede jaar waarop het plan betrekking heeft aan de provincies beschikbaar zullen worden gesteld voor de bekostiging van regionale voorzieningen, alsmede de bedragen voor de bekostiging van samenwerkingsverbanden een en ander voor zover de wetgever de nodige gelden beschikbaar stelt.

4. Het plan vermeldt bovendien:

a. de wijzigingen die het Rijk in het tweede, derde en vierde jaar voornemens is aan te brengen in het beleid met betrekking tot de steunfuncties en met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding van landelijke voorzieningen, onder vermelding van de financiële gevolgen ervan;

b. de bedragen die het Rijk voornemens is voor het derde en vierde jaar aan de provincies beschikbaar te stellen voor de bekostiging van de regionale voorzieningen en samenwerkingsverbanden.

Artikel 9

1. Het plan wordt niet vastgesteld dan nadat over de onderdelen van het plan, bedoeld in artikel 8, vierde lid, onder b, met de provincies en over het onderdeel van het plan, bedoeld in artikel 8, vierde lid, onder a, met de naar het oordeel van Onze ministers representatieve vertegenwoordigers van steunfuncties en landelijke voorzieningen overleg is gevoerd.

2. Het vastgestelde plan wordt in de Staatscourant bekend gemaakt en wordt door Onze ministers onverwijld gezonden aan de beide kamers der Staten-Generaal.

§ 2. Provinciale planning

Artikel 10

1. Provinciale staten stellen jaarlijks telkens voor vier jaren een plan vast ten aanzien van de regionale voorzieningen.

2. Het plan voorziet voor elke regio in een patroon van voorzieningen, dat zo goed mogelijk aansluit bij de behoeften en dat evenwichtig is opgebouwd uit hulpverlening van de typen, genoemd in artikel 1, tweede lid. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast. Onze ministers kunnen in verband met de tweede volzin richtlijnen geven omtrent de inhoud van het provinciale plan.

3. In het plan worden voor het eerste jaar waarop het betrekking heeft voor de onderscheiden regio's opgenomen:

- a. de regionale voorzieningen die in dat jaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door de provincie in stand zullen worden gehouden, wie een voorziening zal uitvoeren, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;
- b. de bedragen die in dat jaar beschikbaar zullen worden gesteld voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging;
- c. de bedragen die in dat jaar beschikbaar zullen worden gesteld aan de onderscheiden samenwerkingsverbanden.

4. Het plan vermeldt bovendien voor het tweede, derde en vierde jaar de wijzigingen die de provincie voornemens is aan te brengen in het beleid met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding van de regionale voorzieningen, onder vermelding van de financiële gevolgen ervan.

Artikel 11

1. Provinciale staten stellen een verordening vast, waarin regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders worden betrokken bij de voorbereiding van het beleid ten aanzien van de regionale voorzieningen.

2. In deze verordening worden tenminste geregeld:

- a. de wijze waarop beleidsvoornemens worden bekend gemaakt;
- b. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders in staat worden gesteld hun mening over de beleidsvoornemens kenbaar te maken;
- c. de wijze waarop met in de provincie werkzame uitvoerders overleg wordt gevoerd over de beleidsvoornemens;
- d. de rapportering over de onder b bedoelde inspraak en het onder c bedoelde overleg en de uitkomsten daarvan;
- e. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders in de gelegenheid worden gesteld hun beklag te doen over de uitvoering van de verordening.

Artikel 12

Gedeputeerde staten zenden jaarlijks vóór 1 juli aan Onze ministers een overzicht van de kosten van de regionale voorzieningen en de samenwerkingsverbanden in de onderscheiden regio's over het afgelopen kalenderjaar.

Artikel 13

1. Onze ministers verstrekken jaarlijks een uitkering aan de provincies ter bestrijding van de kosten, bedoeld in artikel 10, derde lid.

2. De uitkering bedraagt de som van de in artikel 8, derde lid, bedoelde voor de provincie vastgestelde bedragen.

3. Binnen tien maanden na afloop van het kalenderjaar legt het provinciale bestuur aan Onze ministers een verklaring over als bedoeld in artikel 144 van de Provinciewet waaruit blijkt of en in hoeverre de bedragen, bedoeld in artikel 8, derde lid, zijn besteed voor het doel waarvoor zij zijn verleend.

4. Voor zover niet uit een verklaring als bedoeld in het derde lid blijkt dat een bedrag is besteed voor het doel waarvoor het is verleend, wordt het desbetreffende bedrag teruggevorderd.

5. Het provinciale bestuur kan tegen een beslissing van Onze ministers als bedoeld in het vierde lid in beroep komen bij de Kroon binnen dertig dagen na de datum waarop de beslissing is verzonden.

HOOFDSTUK III. SAMENWERKING

§ 1. Het samenwerkingsverband

Artikel 14

1. In elke regio is er een samenwerkingsverband waarin de in de regio werkzame, rechtspersoonlijkheid bezittende uitvoerders, alsmede Riagg's, voor zover het hun werkzaamheden voor jeugdigen betreft, samenwerken.

2. Het samenwerkingsverband is rechtspersoon. Per categorie van voorzieningen benoemen de uitvoerders één bestuurslid en diens plaatsvervanger. De Riagg's benoemen eveneens een bestuurslid en diens plaatsvervanger. Bestuursleden hebben gedurende ten hoogste vier jaren zitting en zijn vervolgens één maal herbenoembaar.

3. De bestuursleden genieten als zodanig geen bezoldiging en verkrijgen voor het bijwonen van vergaderingen geen vacatiegelden.

4. Het samenwerkingsverband regelt bij reglement zijn zetel, zijn werkwijze waaronder de besluitvorming, alsmede de toerekening aan de onderscheiden deelnemers van de kosten van het samenwerkingsverband. Voor de vaststelling van het reglement is een volstrekte meerderheid van stemmen vereist.

5. De in de regio werkzame raden voor de kindbescherming nemen aan de werkzaamheden van het samenwerkingsverband deel.

Artikel 15

Het samenwerkingsverband heeft de volgende taken:

a. de uitwisseling van informatie omtrent de inhoud van de door de deelnemende uitvoerders geboden voorzieningen;

b. het aanleggen en bijhouden van een overzicht van de in de regio aanwezige voorzieningen;

c. het informeren van derden over de in de regio aanwezige voorzieningen;

d. het op elkaar afstemmen van de werkzaamheden van de deelnemende uitvoerders, alsmede het maken van afspraken over de bijdrage die de Riagg's aan de jeugdhulpverlening in de regio zullen leveren;

e. het maken van afspraken over de ondersteuning van voorzieningen en derden in de regio door wie een probleem of stoornis bij een jeugdige wordt onderkend of gesignaleerd;

f. het, rekening houdende met de in onderdeel d bedoelde bijdrage van de Riagg's, geven van adviezen aan het provinciale bestuur met betrekking tot de planning ten aanzien van regionale voorzieningen;

g. het in stand houden van een jeugdhulpadviesteam.

Artikel 16

1. Het bestuur van het samenwerkingsverband stelt een commissie in voor de voorzieningen, behorende tot de primaire, de secundaire of de tertiaire hulpverlening, indien een of meer uitvoerders van tot die hulpverlening behorende voorzieningen zulks verzoeken.

2. Een advies als bedoeld in artikel 15, onder f, wordt niet uitgebracht dan nadat een commissie als bedoeld in het eerste lid in de gelegenheid is gesteld haar standpunt terzake daaraan toe te voegen.

Artikel 17

1. Een jeugdhulpadviesteam is evenwichtig samengesteld uit in ieder geval een kinder- of jeugdarts, een kinder- of jeugdpsychiater, een orthopedagoog, een psycholoog en een maatschappelijk werker.

2. De leden van het jeugdhulpadviesteam beschikken ieder over ruime ervaring op hun werkgebied, terwijl zij gezamenlijk over genoegzame ervaring beschikken terzake van onderkenning en behandeling van problemen en stoornissen van jeugdigen. Zij hebben voorts inzicht in het aanbod van jeugdhulpverlening in de regio.

Artikel 18

1. De leden van het jeugdhulpadviesteam worden door het bestuur van het samenwerkingsverband aangewezen uit de deskundigen verbonden aan de deelnemers.

2. De leden vervullen hun functie zonder last van degene tot wie zij in dienstbetrekking staan. De uitvoerder waaraan de deskundige is verbonden, draagt er zorg voor dat deze wegens zijn lidmaatschap van het jeugdhulpadviesteam niet wordt benadeeld in zijn positie.

Artikel 19

Het jeugdhulpadviesteam heeft in zijn regio, onverminderd het overigens bij deze wet bepaalde, in ieder geval de volgende taken:

a. het op verzoek van een uitvoerder stellen of doen stellen van een diagnose en het geven van een oordeel over de meest aangewezen behandeling in gevallen waarin sprake is van een zo ingewikkelde problematiek dat multidisciplinaire oordeelsvorming wenselijk is en de tot dusver geboden hulp onvoldoende resultaat heeft gehad;

b. het op verzoek van een plaatsende instantie uitbrengen van advies over de vraag welke hulpverlening voor een jeugdige de meest aangewezen is te achten;

c. het op verzoek van de rechter, bij de toepassing van artikel 262 of 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van titel VIII A van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht, uitbrengen van advies over de vraag welke hulpverlening voor een jeugdige de meest aangewezen is te achten;

d. het registreren van de gegevens, bedoeld in artikel 32.

Artikel 20

De deelnemers aan het samenwerkingsverband stellen aan het jeugdhulpadviesteam op diens verzoek de deskundigen ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van de in artikel 19, onder a, b en c, bedoelde taken.

Artikel 21

1. Het samenwerkingsverband voegt aan het jeugdhulpadviesteam een secretariaat toe.

2. Het bestuur van het samenwerkingsverband stelt bij reglement regelen omtrent de werkwijze van het jeugdhulpadviesteam. Het reglement kan een nadere regeling bevatten omtrent de samenstelling en de taak van het jeugdhulpadviesteam.

Artikel 22

1. Uitvoerders van regionale semi-residentiële of residentiële voorzieningen op het terrein van de secundaire hulpverlening in een regio stellen ten aanzien van iedere jeugdige die op een voorziening in de regio is aangewezen gezamenlijk vast in welke voorziening de jeugdige zal verblijven, welke specifieke deskundigheid daarnaast aan de jeugdige zal worden geboden en door wie deze deskundigheid beschikbaar zal worden gesteld. De jeugdige en degene die de ouderlijke macht of de voogdij over hem uitoefent worden bij de vaststelling betrokken.

2. De in het eerste lid bedoelde uitvoerders kunnen met het oog op een doelmatige hulpverlening in de regio werkzame uitvoerders van ambulante voorzieningen bij hun samenwerking betrekken.

3. Indien in een rechterlijke uitspraak is vastgesteld in welke voorziening een jeugdige zal verblijven, is het eerste lid in zoverre niet van toepassing.

HOOFDSTUK IV. VOORWAARDEN VOOR HULPVERLENING

Artikel 23

Hulpverlening vindt plaats in de minst ingrijpende vorm, zo dicht mogelijk bij de plaats waar de jeugdige duurzaam verblijft en gedurende een zo kort mogelijke periode en voldoet ook overigens aan de eis dat zij voor de jeugdige de meest aangewezen is te achten.

Artikel 24

1. Een uitvoerder van een voorziening van pleegzorg of van een voorziening van semi-residentiële of residentiële hulpverlening verleent op verzoek van degene die voor plaatsing verantwoordelijk is, aan een jeugdige ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kinderscherming is getroffen die tot een zodanige plaatsing strekt of haar noodzakelijk maakt de desbetreffende hulp, tenzij hij voor de jeugdige geen plaats heeft.

2. Indien een maatregel van justitiële kinderscherming die strekt tot plaatsing in een voorziening van residentiële hulpverlening of deze noodzakelijk maakt na toepassing van het eerste lid niet kan worden gerealiseerd, meldt degene die verantwoordelijk is voor de plaatsing dit aan Onze Minister van Justitie.

3. Een uitvoerder van een voorziening van residentiële hulpverlening verleent aan een jeugdige ten aanzien van wie geen maatregel van justitiële kinderscherming als bedoeld in het eerste lid is getroffen slechts hulp, nadat hij zich er van heeft vergewist, dat geen jeugdige ten aanzien van wie een melding als bedoeld in het tweede lid is gedaan, in aanmerking moet komen voor die hulpverlening.

4. Voor zover een maatregel van justitiële kinderscherming die strekt tot plaatsing in een pleeggezin of deze noodzakelijk maakt na toepassing van het eerste lid niet kan worden gerealiseerd, wordt de jeugdige, ongeacht het aan de voorziening van pleegzorg beschikbaar gestelde maximale subsidie of de maximale capaciteit, in een pleeggezin geplaatst.

Artikel 25

1. Secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c, vangt slechts aan indien een bevoegde plaatsende instantie, overeenkomstig het bepaalde bij deze wet, niet langer dan twee maanden tevoren heeft vastgesteld dat die hulpverlening voor de betrokken jeugdige aangewezen is te achten. De hulpverlening

geschiedt slechts gedurende de door de plaatsende instantie aangegeven termijn.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op voortzetting van de hulpverlening aan de jeugdige na het verstrijken van de door de plaatsende instantie aangegeven termijn.

Artikel 26

1. Artikel 25 is niet van toepassing, indien het betreft hulpverlening aan een jeugdige ten aanzien van wie:

a. artikel 262 of 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is toegepast;
b. recht is gedaan overeenkomstig titel VIII A van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht.

2. In acute noodsituaties is artikel 25, eerste lid, niet van toepassing.

3. Hulpverlening in gevallen als bedoeld in het tweede lid geschiedt voor ten hoogste veertien dagen. Van de aanvang van de hulpverlening wordt, indien deze niet plaatsvond door tussenkomst van een plaatsende instantie, zo spoedig mogelijk onder opgave van redenen mededeling gedaan aan een plaatsende instantie.

Artikel 27

1. Het provinciale bestuur erkent een uitvoerder van ambulante hulpverlening of een Riagg als plaatsende instantie, voor een daarbij aan te wijzen werkgebied, indien:

a. naar het oordeel van het provinciale bestuur aan diens activiteiten als plaatsende instantie behoefte bestaat;

b. een zodanige werkwijze wordt toegepast dat is gewaarborgd dat de taken, bedoeld in artikel 29, onafhankelijk van de overige werkzaamheden worden uitgevoerd en dat één deskundige met de verantwoordelijkheid voor deze taken is belast;

c. de taken, bedoeld in artikel 29, worden uitgevoerd door personen die voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van instellingen of instanties, niet zijnde uitvoerders, worden aangewezen, die overeenkomstig het eerste lid voor erkenning in aanmerking komen.

3. Als plaatsende instantie zijn erkend:

a. de rechtspersonen, bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder a, ten aanzien van jeugdigen, waarover zij de voogdij uitoefenen;

b. de raden voor de kindbescherming in het kader van een voorlopige toevertrouwing dan wel ten behoeve van een onderzoek naar de noodzaak van een maatregel tot beperking of ontneming van de ouderlijke macht of de voogdij.

4. Een erkende plaatsende instantie is bevoegd in de gevallen waarin deze wet zulks vereist, ten aanzien van een jeugdige die duurzaam verblijft in zijn werkgebied vast te stellen welke hulpverlening voor die jeugdige aangewezen is te achten.

5. Van erkenningen als bedoeld in dit artikel wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

6. Erkende plaatsende instanties zijn tevens voorziening van pleegzorg.

Artikel 28

Provinciale staten stellen regels omtrent de indiening en de wijze van behandeling van verzoeken om erkenning.

Artikel 29

1. Een plaatsende instantie:

a. draagt er, met het oog op de vaststelling, bedoeld in artikel 25, eerste lid, zorg voor dat een onderzoek wordt verricht naar de problemen en stoornissen van de betrokken jeugdige en stelt, met inachtneming van de eisen, genoemd in artikel 23, vast welke vorm of vormen van hulpver-

lening in verband daarmee voor de jeugdige de meest aangewezen is of zijn te achten;

b. draagt, met het oog op de toepassing van artikel 25, tweede lid, zorg voor een evaluatie van de hulpverlening en stelt vast of, de omstandigheden in aanmerking genomen, voortzetting van de hulpverlening voor de jeugdige aangewezen is te achten;

c. stelt telkens de termijn vast gedurende welke de hulpverlening nodig is te achten, welke termijn ten hoogste zes maanden bedraagt.

2. De jeugdige, degene die de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent, alsmede de daarvoor in aanmerking komende uitvoerder worden bij de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, betrokken.

3. De in het eerste lid bedoelde werkzaamheden worden telkens in een rapport schriftelijk verantwoord.

Artikel 30

De plaatsende instantie draagt er zorg voor dat de hulpverlening die voor de jeugdige overeenkomstig artikel 29, eerste lid, aangewezen wordt geacht, wordt gerealiseerd. De hulpverlening vindt plaats in de regio waarin de jeugdige duurzaam verblijft, tenzij hulpverlening buiten de regio het meest aangewezen is te achten of in de regio geen plaats voor de jeugdige beschikbaar is.

Artikel 31

1. Beëindiging van secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c, vindt plaats, indien een bevoegde plaatsende instantie heeft vastgesteld dat, de omstandigheden in aanmerking genomen, voortzetting van de hulpverlening voor de jeugdige niet aangewezen is. De vaststelling geschiedt op basis van een beschrijving van de verleende hulp, onder vermelding van de resultaten ervan. De plaatsende instantie stelt tevens vast of andere dan in de eerste zin bedoelde hulpverlening aangewezen is te achten en legt dit schriftelijk vast.

2. Een uitvoerder van een voorziening van secundaire semi-residentiële of residentiële hulpverlening zendt vóór het verstrijken van de door de plaatsende instantie vastgestelde termijn, alsmede indien hij voornemens is de hulpverlening binnen die termijn te beëindigen, aan de plaatsende instantie door wiens tussenkomst de jeugdige is opgenomen, tijdig een beschrijving als bedoeld in de tweede zin van het eerste lid.

Artikel 32

De plaatsende instantie doet aan het jeugdhulpadviesteam van de regio van zijn werkgebied en aan Onze ministers schriftelijk mededeling van de aanvang en beëindiging van secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c.

Artikel 33

1. Een plaatsende instantie stelt binnen vier maanden na afloop van een kalenderjaar een verslag op van zijn plaatsingsbeleid in het voorafgaande jaar.

2. Het verslag bevat een overzicht van de rapporten, bedoeld in artikel 29, derde lid, ontdaan van tot personen herleidbare gegevens. Daarbij wordt aangegeven in welke gevallen de aangewezen geachte hulpverlening is gerealiseerd en indien zulks niet het geval is, de redenen daarvan.

3. Het verslag wordt zo spoedig mogelijk gezonden aan het jeugdhulpadviesteam van de regio van het werkgebied van de plaatsende instantie.

4. Indien het jeugdhulpadviesteam op grond van een verslag als bedoeld in het eerste lid van oordeel is dat het plaatsingsbeleid van een plaatsende instantie niet in overeenstemming is met de artikelen 29, 30

en 31 dan wel dat de plaatsende instantie anderszins handelt in strijd met deze wet, doet hij daarvan schriftelijk mededeling aan het desbetreffende provinciale bestuur.

Artikel 34

1. Indien een plaatsende instantie niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens deze wet kan de erkenning worden ingetrokken.

2. Een erkenning wordt niet ingetrokken dan nadat de plaatsende instantie in de gelegenheid is gesteld terzake te worden gehoord.

3. Van een intrekking wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

HOOFDSTUK V. KWALITEIT

Artikel 35

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden met het oog op een goede kwaliteit van de hulpverlening ten aanzien van daarbij aan te geven categorieën van voorzieningen regels gesteld. De regels kunnen betrekking hebben op:

a. het aantal beroepskrachten, hun functies en de eisen waaraan beroepskrachten en pleeggezinnen moeten voldoen;

b. de eisen waaraan vrijwilligers, anders dan bestuurders, moeten voldoen;

c. de openingstijden en de aanwezigheid van beroepskrachten en vrijwilligers gedurende de openingstijden;

d. de groepsgrootte;

e. de omvang en de indeling van de accommodatie, alsmede de inrichting daarvan;

f. de inhoud en de wijze van totstandkoming van een hulpverleningsplan;

g. de maximale verblijfsduur van jeugdigen en de maximum leeftijd van de in een voorziening verblijvende jeugdigen;

h. de vaststelling van werkplannen;

i. de samenwerking met anderen dan uitvoerders;

j. de verzorging en opvoeding van jeugdigen;

k. het voor jeugdigen geldende regiem.

2. In de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, kunnen ten aanzien van steunfuncties regels worden gesteld omtrent de onderwerpen, bedoeld in het eerste lid, onder a en h.

HOOFDSTUK VI. BEKOSTIGING

§ 1. Algemene voorwaarden voor bekostiging

Artikel 36

1. Een voorziening komt slechts voor bekostiging op grond van deze wet in aanmerking, indien:

a. de uitvoerder een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid is, zijn zetel heeft in Nederland en direct noch indirect beoogt winst te maken;

b. aannemelijk is gemaakt dat:

1°. aan de uitvoerder, met inbegrip van het subsidie, voldoende financiële middelen ter beschikking zullen staan om de voorgenomen werkzaamheden uit te voeren;

2°. een zodanige werkwijze zal worden toegepast dat redelijkerwijs mag worden verwacht dat de doelen waarvoor de bekostiging wordt verleend kunnen worden bereikt;

3°. ten aanzien van de voorziening zal worden voldaan aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de bekostiging van steunfuncties.

3. Ten behoeve van het functioneren van een samenwerkingsverband wordt slechts subsidie verstrekt op grond van deze wet, indien het samenwerkingsverband voldoet aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

4. Bekostiging op grond van deze wet geschiedt slechts voor zover de wetgever de nodige gelden beschikbaar stelt.

§ 2. Bekostiging van steunfuncties en landelijke voorzieningen

Artikel 37

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de bekostiging van de steunfuncties en de landelijke voorzieningen.

2. De algemene maatregel van bestuur bevat regels met betrekking tot

a. de subsidiegrondslag;

b. de rechtmatige en doelmatige besteding van subsidies;

c. de gevallen waarin de uitvoerder aan het Rijk een vergoeding verschuldigd is in verband met vermogensvorming als gevolg van de bekostiging;

d. het aanvragen van subsidie;

e. de begroting, de administratie, de financiële verantwoording en het jaarverslag;

f. het vaststellen van het subsidie;

g. de gevallen waarin subsidie zal worden verleend voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel de beëindiging van de bekostiging.

3. Onze ministers kunnen nadere regels stellen ten aanzien van de onderwerpen, genoemd in het tweede lid, onder d, e en f.

§ 3. Bekostiging door de provincies

Artikel 38

1. Provinciale staten stellen bij verordening regels vast omtrent de bekostiging van de regionale voorzieningen en de in de provincie werkzame samenwerkingsverbanden.

2. De verordening bevat in ieder geval regels met betrekking tot de in artikel 37, tweede lid, genoemde onderwerpen.

§ 4. Bijzondere regels inzake pleegzorg

Artikel 39

Een uitvoerder van een voorziening voor pleegzorg verleent overeenkomstig artikel 40, aan een pleeggezin een vergoeding voor de verzorging en opvoeding van een jeugdige, indien:

a. de jeugdige daadwerkelijk in het pleeggezin wordt verzorgd en opgevoed op basis van een pleegcontract, overeenkomstig een door Onze ministers vast te stellen model;

b. ook overigens wordt voldaan aan het bij of krachtens deze wet bepaalde.

Artikel 40

1. De vergoeding bedraagt voor elke jeugdige een door Onze ministers vast te stellen basisbedrag, dat voor te onderscheiden leeftijdscategorieën verschillend kan zijn.

2. Onze ministers stellen regels omtrent:
 - a. op het basisbedrag te verlenen toelagen en de omstandigheden waaronder deze kunnen worden verleend;
 - b. de dagen waarover de vergoeding en de toelage wordt verleend;
 - c. op het basisbedrag toe te passen kortingen in verband met het inkomen van de jeugdige.

HOOFDSTUK VII. BIJDRAGE IN DE KOSTEN VAN HULPVERLENING

Artikel 41

1. In bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen zijn de ouders of stiefouders van jeugdigen aan het Rijk een bijdrage verschuldigd in de kosten van hulpverlening. In die maatregel kan worden bepaald dat naast of in plaats van de ouders of stiefouders de jeugdigen een bijdrage verschuldigd zijn.

2. Bij of krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden regelen gesteld omtrent:

- a. de hoogte van de bijdrage;
- b. de wijze waarop het inkomen wordt betrokken in de vaststelling van de verschuldigde bijdrage.

3. Een bijdrage in de kosten van hulpverlening is in ieder geval niet verschuldigd zolang artikel 26, tweede lid, van toepassing is, alsmede indien het betreft straffen en maatregelen, bedoeld in de artikelen 77g en 77h van het Wetboek van Strafrecht, ondertoezichtstelling daaronder niet begrepen.

HOOFDSTUK VIII. INZAGERECHT

Artikel 42

Een uitvoerder en een plaatsende instantie verstrekken aan de jeugdige desgevraagd zo spoedig mogelijk inzage in en afschrift van de bescheiden die deze met betrekking tot de jeugdige onder zich hebben.

Artikel 43

1. Onverminderd het bij of krachtens de wet bepaalde verstrekken de uitvoerder en de plaatsende instantie aan anderen dan de jeugdige geen inlichtingen over de jeugdige, dan wel inzage in of afschrift van de bescheiden, dan met toestemming van de jeugdige.

2. Onder anderen dan de jeugdige zijn niet begrepen degenen van wie beroepshalve de medewerking bij de hulpverlening noodzakelijk is en degene die is betrokken bij de uitvoering of voorbereiding van een maatregel van kindbescherming.

3. Onder anderen dan de jeugdige zijn evenmin begrepen diens wettelijke vertegenwoordigers, indien de jeugdige de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, alsmede indien hij deze leeftijd heeft bereikt, doch niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen terzake.

Artikel 44

1. De inzage in of afschrift van de bescheiden wordt aan de jeugdige geweigerd, indien deze:

- a. jonger dan twaalf jaren is, of
- b. minderjarig is en de leeftijd van twaalf jaren heeft bereikt en niet in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen terzake.

2. In de gevallen, bedoeld in het eerste lid, worden desgevraagd aan de wettelijke vertegenwoordiger inlichtingen, dan wel de inzage in of het afschrift van de bescheiden verstrekt.

3. Inlichtingen over, inzage in of afschrift van bescheiden kan eveneens worden geweigerd, indien de persoonlijke levenssfeer van een ander dan de jeugdige daardoor zou worden geschaad.

4. Voor de verstrekking van een afschrift kan de kostprijs daarvan in rekening worden gebracht.

Artikel 45

1. De uitvoerder treft een schriftelijke regeling waarin het recht op inzage in en afschrift van gegevens, alsmede de beperkingen aan het verstrekken van inlichtingen en inzage worden geregeld overeenkomstig de artikelen 42 tot en met 44.

2. Deze regeling wordt aan de belanghebbenden beschikbaar gesteld.

HOOFDSTUK IX. KLACHTRECHT

Artikel 46

1. Er is bij elke voorziening van residentiële hulpverlening, niet zijnde een rijksinrichting, een commissie die voor rekening van de uitvoerder en volgens door hem nader te stellen regelen belast is met de behandeling van klachten overeenkomstig dit hoofdstuk. De leden van de commissie worden door de uitvoerder benoemd.

2. De uitvoerder draagt er zorg voor dat de leden van de commissie uit hoofde van hun lidmaatschap niet worden benadeeld.

Artikel 47

Jeugdigen, hun ouders en stiefouders kunnen bij de commissie schriftelijk of mondeling een klacht indienen over elke door of vanwege de uitvoerder gegeven beslissing die zich tot de klager persoonlijk richt of waarbij deze anderszins in zijn belangen wordt getroffen.

Artikel 48

1. De ontvangst van een klacht wordt aan de klager schriftelijk bevestigd.

2. Van de indiening van een klacht en van de inhoud daarvan doet de commissie terstond mededeling aan degene op wiens beslissing de klacht betrekking heeft en in elk geval aan de uitvoerder.

Artikel 49

1. Een klacht wordt behandeld door een of meer leden van de commissie, doch ten minste door één persoon die niet in de voorziening werkzaam is.

2. Aan de behandeling van een klacht wordt niet deelgenomen door degene die de beslissing heeft genomen.

Artikel 50

De uitvoerder verstrekt de commissie op haar verzoek inlichtingen ter zake van de beslissing waarover is geklaagd, voor zover dit niet in strijd is met enige wettelijke plicht tot geheimhouding.

Artikel 51

1. De commissie brengt, nadat zij de klager en degene op wiens beslissing de klacht betrekking heeft in de gelegenheid heeft gesteld zich te doen horen binnen dertig dagen na de indiening van de klacht, aan de uitvoerder schriftelijk verslag uit van haar bevindingen. Een afschrift van het verslag wordt gelijktijdig aan de belanghebbende gestuurd.

2. De commissie kan gemotiveerd aan de klager, degene op wiens beslissing de klacht betrekking heeft en in elk geval aan de uitvoerder mededelen, dat behandeling binnen de in het eerste lid genoemde termijn niet mogelijk is, onder vermelding van de termijn waarbinnen het verslag uitgebracht moet zijn.

Artikel 52

De uitvoerder doet aan de klager, degene op wiens beslissing de klacht betrekking heeft en de commissie binnen dertig dagen na de ontvangst van het verslag schriftelijk en met redenen omkleed mededeling van zijn standpunt ten aanzien van de inhoud van het verslag.

HOODSTUK X. EXPERIMENTEN

Artikel 53

1. Onze ministers kunnen aan een uitvoerder of plaatsende instantie subsidie verlenen in de kosten van uitvoering van een experiment voor een daarbij aan te geven periode van ten hoogste vier jaren.

2. Artikel 36, eerste lid, en artikel 37 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XI. TOEZICHT EN INFORMATIE

Artikel 54

1. Er is een Inspectie jeugdhulpverlening die is belast met het toezicht op de kwaliteit van de jeugdhulpverlening. Zij neemt bij de vervulling van haar taak de aanwijzingen van Onze ministers in acht.

2. De Inspectie jeugdhulpverlening brengt in voorkomende gevallen aan Onze ministers en het betrokken provinciale bestuur verslag uit van haar bevindingen en doet zonodig voorstellen tot verbetering van de kwaliteit van de jeugdhulpverlening in een voorziening.

3. De Inspectie jeugdhulpverlening stelt jaarlijks een verslag op van haar werkzaamheden. In het verslag doet de Inspectie jeugdhulpverlening zonodig voorstellen die zij in het belang van de jeugdhulpverlening nodig acht. Het verslag wordt gezonden aan Onze ministers, de provinciale besturen en de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Artikel 55

1. Uitvoerders, rechtspersonen die een steunfunctie verzorgen, samenwerkingsverbanden en plaatsende instanties verstrekken desgevraagd aan de ambtenaren van de Inspectie jeugdhulpverlening en aan door Onze ministers aan te wijzen ambtenaren belast met de controle op de rechtmatige en doelmatige besteding van subsidies alle inlichtingen en leggen hun desgevraagd alle bescheiden over die voor een juiste uitoefening van hun taak noodzakelijk zijn te achten. Zij verlenen de bedoelde ambtenaren desgevraagd toegang tot de gebouwen waarin zij hun werkzaamheden uitoefenen.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of verlenen van inzage van bescheiden verschonen, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 56

1. Tot het aan Onze ministers verstrekken van gegevens die nodig zijn voor een goede uitvoering van deze wet, zijn, voor zover zij betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet, verplicht:

- a. uitvoerders en rechtspersonen die een steunfunctie verzorgen;
- b. samenwerkingsverbanden;
- c. plaatsende instanties.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald:

- a. de doeleinden waarvoor gegevens worden verstrekt;
- b. de aard van de gegevens die worden verstrekt;
- c. de instanties die voor een goede uitvoering van de wet de beschikking over verstrekte gegevens krijgen;
- d. de tijdvakken waarop de gegevens betrekking hebben;
- e. de termijnen waarbinnen de gegevens worden verstrekt.

3. De gegevens worden alleen in een zodanige vorm opgevraagd en verstrekt dat zij niet tot individuele jeugdigen herleidbaar zijn.

4. Onze ministers stellen regelen vast omtrent het beheer van de verstrekte gegevens.

5. Onze ministers kunnen regelen vaststellen over de wijze waarop en de vorm waarin gegevens worden verstrekt, alsmede over de wijze waarop de verstrekte gegevens worden verwerkt. Tevens kunnen Onze ministers organen aanwijzen waar de verwerking plaatsvindt.

6. De in het vierde en vijfde lid bedoelde regelen worden vastgesteld in overeenstemming met Onze minister wie het mede aangaat.

HOOFDSTUK XII. CENTRALE PLANNING

Artikel 57

Tot 1 januari 1992 behoren regionale voorzieningen tot de bemoeiing van het Rijk. Voor de periode tot 1 januari 1992 is in plaats van hoofdstuk II en paragraaf 3 van hoofdstuk VI, dit hoofdstuk van toepassing met dien verstande dat indien een plan mede betrekking heeft op jaren na 1991 ten aanzien van die jaren hoofdstuk II van toepassing is.

Artikel 58

1. Onze ministers stellen jaarlijks telkens voor vier jaren een plan vast ten aanzien van de jeugdhulpverlening.

2. Het plan voorziet voor elke regio in een patroon van voorzieningen, dat zo goed mogelijk aansluit bij de behoeften en dat evenwichtig is opgebouwd, uit voorzieningen behorende tot de typen, genoemd in artikel 1, tweede lid. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kinderscherming is toegepast. Voor zover het plan de voorzieningen, bedoeld in hoofdstuk XIV, betreft, wordt dit vastgesteld door Onze Minister van Justitie.

3. In het plan worden voor het eerste jaar waarop het betrekking heeft, opgenomen:

- a. de steunfuncties en landelijke voorzieningen die in dat jaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen worden gehouden, wie een steunfunctie of landelijke voorzieningen zal

uitvoeren, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;

b. de regionale voorzieningen die in de onderscheiden regio's in dat jaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen worden gehouden, wie een voorziening zal uitvoeren, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;

c. de bedragen die in dat jaar beschikbaar zullen worden gesteld aan de onderscheiden samenwerkingsverbanden;

d. de bedragen die in dat kalenderjaar beschikbaar zullen zijn voor de bestrijding van de financiële gevolgen van de vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging;

e. het bedrag dat beschikbaar is voor de uitvoering van experimenten.

4. Het plan vermeldt bovendien voor de volgende jaren de wijzigingen die het Rijk voornemens is aan te brengen in het beleid met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding van de steunfuncties, landelijke en regionale voorzieningen onder vermelding van de financiële gevolgen ervan.

Artikel 59

1. Het plan wordt niet vastgesteld dan na overleg met de provinciale besturen en met de naar het oordeel van Onze ministers representatieve vertegenwoordigers van steunfuncties en uitvoerders.

2. Het vastgestelde plan wordt in de Staatscourant bekend gemaakt en wordt door Onze ministers onverwijld gezonden aan beide kamers der Staten-Generaal.

HOOFDSTUK XIII. VOOGDIJ- EN GEZINSVOOGDIJ-INSTELLINGEN

Artikel 60

1. Onze Minister van Justitie aanvaardt, indien naar zijn oordeel aan diens activiteiten behoefte bestaat, een rechtspersoon als instelling die:

a. als voogdij-instelling op grond van artikel 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek voogdij kan uitoefenen;

b. als gezinsvoogdij-instelling kan optreden als gezinsvoogd ingevolge een benoeming op grond van de artikelen 255 en 257 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek en aan patroons en gezinsvoogden leiding en bijstand kan verlenen en die hulp en steun kan verlenen aan voorwaardelijk veroordeelde, in vrijheid gestelde of ontslagen minderjarigen, alsmede nazorg biedt.

2. Een rechtspersoon komt slechts voor aanvaarding in aanmerking, indien hij:

a. volledige rechtsbevoegdheid bezit, zijn zetel heeft in Nederland en direct noch indirect beoogt winst te maken;

b. zich blijkens zijn statuten ten doel stelt de in het eerste lid, onder a of b, bedoelde taken te vervullen;

c. aannemelijk heeft gemaakt dat hij:

1°. een zodanige werkwijze zal toepassen dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat de beoogde doelen kunnen worden bereikt;

2°. zal voldoen aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

3. Een op grond van het eerste lid aanvaarde rechtspersoon neemt op gelijke voet als een uitvoerder deel aan het samenwerkingsverband. Hoofdstuk VIII is ten aanzien van deze rechtspersoon van overeenkomstige toepassing.

4. Een rechtspersoon, die op grond van het eerste lid is aanvaard, voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, omtrent de onderwerpen, bedoeld in artikel 35. In die maatregel worden nadere regels gesteld omtrent de taken van voogdij- en gezinsvoogdij-instellingen.

Artikel 61

1. Aan een rechtspersoon die is aanvaard op grond van artikel 60, eerste lid, kan Onze Minister van Justitie subsidie verlenen in de kosten van de uitoefening van zijn taak, bijzondere door Onze Minister van Justitie aan te geven kosten daaronder begrepen.

2. Tot de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden niet gerekend de kosten, verbonden aan hulpverlening in een voorziening behorende tot een categorie, genoemd in de bij deze wet behorende bijlage.

3. Subsidie wordt slechts verleend, indien de rechtspersoon aannemelijk heeft gemaakt dat aan hem, met inbegrip van het subsidie, voldoende financiële middelen ter beschikking staan om de beoogde doelen te verwezenlijken.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het verlenen van subsidie als bedoeld in het eerste lid. De regels kunnen betrekking hebben op de onderwerpen, genoemd in artikel 37, tweede lid.

Artikel 62

Onze Minister van Justitie kan regels of nadere regels stellen ten aanzien van:

- a. de indiening van en de beslissing op een verzoek om aanvaarding;
- b. de onderwerpen, genoemd in artikel 37, tweede lid, onder d, e en f.

Artikel 63

1. Het toezicht op de naleving van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde berust in afwijking van artikel 54 bij Onze Minister van Justitie, die daarin wordt bijgestaan door de raden voor de kindbescherming.

2. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 55 en 56 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 64

Indien een rechtspersoon die op grond van artikel 60, eerste lid, is aanvaard, niet meer voldoet aan het bij of krachtens de wet bepaalde, dan wel indien aan zijn activiteiten naar het oordeel van Onze Minister van Justitie geen behoefte meer bestaat, kan Onze Minister van Justitie, nadat de rechtspersoon in de gelegenheid is gesteld terzake te worden gehoord, de aanvaarding intrekken.

HOOFDSTUK XIV. INRICHTINGEN VOOR JUSTITIËLE KINDERBESCHERMING

Artikel 65

Onze Minister van Justitie subsidieert of houdt in stand landelijke voorzieningen van residentiële hulpverlening bestemd voor de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen als bedoeld in de artikelen 77g en 77h van het Wetboek van Strafrecht, het ondergaan van voorlopige hechtenis, alsmede voor jeugdigen met zodanige gedragsproblemen dat zij door de kinderrechter of door een voogdij-instelling aldaar worden geplaatst.

Artikel 66

Bij algemene maatregel van bestuur worden met het oog op een goede kwaliteit van de voorzieningen bedoeld in artikel 65 regelen gesteld, welke voor de te onderscheiden categorieën van voorzieningen

verschillend kunnen zijn. De regelen kunnen betrekking hebben op de onderwerpen, bedoeld in artikel 35, eerste lid, alsmede op

- a. de geestelijke en lichamelijke gezondheid van jeugdigen;
- b. de bestemming van de voorzieningen voor jeugdigen, onderscheiden naar geslacht en leeftijd;
- c. het voor de jeugdigen geldende regime, waaronder, in afwijking van het verblijf in groepen, de mogelijkheid tot verblijf in afzondering, alsmede het op de jeugdigen te houden toezicht.

Artikel 67

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 54 berust het toezicht op de naleving van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde bij Onze Minister van Justitie.

2. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 55 en 56 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 68

De straf, bedoeld in artikel 77g, onder a, 1°, van het Wetboek van Strafrecht, wordt slechts ten uitvoer gelegd in een rijksinrichting of in een door Onze Minister van Justitie gesubsidieerde voorziening als bedoeld in artikel 65.

HOOFDSTUK XV. BIJZONDERE BEPALINGEN TEN AANZIEN VAN RIJKSINRICHTINGEN

Artikel 69

1. Aan de in een rijksinrichting verblijvende jeugdige kan een zakgeld, alsmede een geldelijke beloning voor verrichte arbeid worden toegekend volgens door Onze Minister van Justitie te stellen regelen.

2. In deze regelen kan worden bepaald dat een deel van deze gelden onder bewaring blijft, hetzij ter aanwending ten behoeve van de jeugdige tijdens zijn verblijf in de inrichting, hetzij ter uitkering ineens of in termijnen bij het einde van zijn verblijf aan hemzelf of zijn wettelijke vertegenwoordiger. Indien de jeugdige aansluitend op dit verblijf in een andere rijksinrichting wordt geplaatst kunnen de gelden ter bewaring worden overgedragen aan die inrichting.

3. Aanspraken op zakgeld en geldelijke beloning als bedoeld in het eerste lid zijn onvervreemdbaar en niet vatbaar voor beslag. De gelden kunnen worden aangewend tot vergoeding van schade die een gevolg is van een onrechtmatige daad van de jeugdige.

Artikel 70

1. Er is bij elke rijksinrichting een commissie van toezicht. De leden van de commissie van toezicht worden door Onze Minister van Justitie benoemd en ontslagen.

2. Een jeugdige kan schriftelijk beklag doen bij de commissie van toezicht over elke door of vanwege de directeur van de rijksinrichting gegeven beslissing die zich tot hem persoonlijk richt of waarbij wordt afgeweken van de rechten die hij aan de in de rijksinrichting geldende voorschriften kan ontlenen. Een beslissing van een lid van het personeel wordt geacht te zijn genomen vanwege de directeur, tenzij anders blijkt.

3. Het beklag moet worden gedaan uiterlijk zeven dagen na de dag waarop de jeugdige kennis heeft gekregen van de beslissing. Een na afloop van deze termijn ingediend klaagschrift is niettemin ontvankelijk, indien blijkt dat de jeugdige het beklag zo spoedig heeft gedaan als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd.

Artikel 71

1. De voorzitter van de commissie van toezicht of een lid van de commissie dat daartoe door de voorzitter is aangewezen, beoordeelt de klacht. Zonodig vraagt hij aan de directeur en de jeugdige inlichtingen.

2. Hangende de beslissing op de klacht, kan de voorzitter van de commissie van toezicht of het lid van de commissie dat hem vervangt, aan de directeur het voorstel doen de verdere tenuitvoerlegging van de beslissing waarop de klacht betrekking heeft te schorsen. Indien hij van mening is, dat dit voorstel niet kan worden gevolgd, doet hij daarvan binnen vierentwintig uur schriftelijk en onder opgave van redenen mededeling aan de commissie. De voorzitter van de commissie of het lid dat hem vervangt, beslist na overleg met de directeur, omtrent de schorsing.

Artikel 72

1. Indien de zaak naar het oordeel van de voorzitter of het lid van eenvoudige aard is, neemt hij uiterlijk vijf dagen na het ontvangen van de klacht daarop een beslissing, nadat hij de directeur en de jeugdige heeft gehoord. Deze beslissing kan hierin bestaan dat het beklag gegrond of ongegrond wordt verklaard.

2. De beslissing van de voorzitter of het lid is met redenen omkleed; een afschrift van de beslissing wordt aan de jeugdige en de directeur uitgereikt of toegezonden. Daarbij wordt gewezen op het bepaalde in artikel 74.

3. Indien het beklag gegrond wordt verklaard, nodigt de voorzitter of het lid de directeur uit zijn beslissing te herzien. De directeur geeft aan die uitnodiging gevolg, tenzij hij gebruik maakt van de in artikel 74 omschreven beroepsmogelijkheid.

4. De directeur doet aan de voorzitter of het lid onverwijld mededeling van de herziene beslissing waartoe hij gekomen is.

Artikel 73

Indien de zaak naar het oordeel van de voorzitter of het lid niet van eenvoudige aard is, verwijst hij deze binnen drie dagen naar een voor de behandeling van dergelijke zaken samengestelde klachtencommissie uit de commissie van toezicht. Hij doet hiervan onverwijld schriftelijk mededeling aan de directeur en de jeugdige.

Artikel 74

De klachtencommissie behandelt tevens het beroep dat door de jeugdige of de directeur is ingesteld tegen een beslissing als bedoeld in artikel 72, eerste lid. Dit beroep moet schriftelijk worden ingesteld uiterlijk zeven dagen nadat die beslissing door de jeugdige, respectievelijk de directeur, is ontvangen. Een na afloop van deze termijn ingediend beroepschrift is niettemin ontvankelijk indien blijkt dat de jeugdige het beroep zo spoedig mogelijk heeft ingesteld als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd.

Artikel 75

De klachtencommissie houdt zitting met drie leden. Bij voorkeur treedt als voorzitter een met rechtspraak belast lid van de rechterlijke macht op. Betreft het een beroep als bedoeld in artikel 74 dan neemt de voorzitter van de commissie van toezicht, respectievelijk het lid, tegen wiens beslissing het beroep zich richt, niet aan de behandeling van de zaak door de klachtencommissie deel. Artikel 71 tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 76

1. De klachtencommissie hoort de directeur en de jeugdige. Ze kan ook bij andere personen mondeling of schriftelijk inlichtingen inwinnen.
2. De jeugdige kan zich door een raadsman doen bijstaan. Toevoeging van een advocaat kan geschieden door de voorzitter van de klachtencommissie. De beloning van de aldus toegevoegde advocaat en de vergoeding van de door hem gemaakte kosten geschiedt volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 77

1. De klachtencommissie beslist uiterlijk twee weken nadat de zaak bij haar aanhangig is gemaakt.
2. De klachtencommissie kan het beklag, respectievelijk het beroep, gegrond of ongegrond verklaren. Indien zij een beroep behandelt, kan zij tevens bepalen dat de zaak naar haar oordeel niet van eenvoudige aard is en daarop beslissen als ware de zaak, overeenkomstig het bepaalde in artikel 73 naar haar verwezen.
3. De beslissing is met redenen omkleed; een afschrift van de beslissing wordt aan de jeugdige en de directeur uitgereikt of toegezonden. Daarbij wordt gewezen op het bepaalde in artikel 79.

Artikel 78

1. Bij het geven van haar beslissing nodigt de klachtencommissie, voor zover daartoe aanleiding bestaat, de directeur uit zijn beslissing te herzien. De directeur geeft aan die uitnodiging gevolg, tenzij de beslissing van de klachtencommissie vatbaar is voor beroep en hij van die beroepsmogelijkheid gebruik maakt. Artikel 72, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het beklag gegrond wordt verklaard, maar de gevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, kan de klachtencommissie de directeur een voorstel doen de jeugdige een compensatie te verlenen.

Artikel 79

1. Indien de klacht bij de klachtencommissie aanhangig was gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 73, dan wel door de klachtencommissie ingevolge artikel 77, tweede lid, is beslist dat dit had behoren te geschieden, kan zowel de jeugdige als de directeur schriftelijk beroep instellen bij het College van advies voor de justitiële kindbescherming. Het college kan de behandeling van het beroepschrift opdragen aan een uit zijn midden benoemde commissie.
2. Het beroep moet worden ingesteld uiterlijk zeven dagen na ontvangst van de beslissing van de klachtencommissie. Artikel 74, laatste volzin, is van toepassing.
3. Het college of de commissie neemt een beslissing op het beroepschrift met overeenkomstige toepassing van het bepaalde in de artikelen 75, 76, 77, tweede lid, eerste volzin, en derde lid, eerste volzin, en 78.

Artikel 80

De taken en samenstelling van de commissie van toezicht worden nader geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

HOOFDSTUK XVI. COLLEGE VAN ADVIES VOOR DE JUSTITIËLE KINDERBESCHERMING

Artikel 81

1. er is een college van advies, genaamd College van advies voor de justitiële kinderscherming, dat Onze Minister van Justitie van advies dient over vraagstukken van algemeen beleid met betrekking tot de aan Onze Minister van Justitie of mede aan hem opgedragen uitvoering van wettelijke bepalingen omtrent jeugdigen.

2. Het college verricht voor het overige de werkzaamheden welke hem bij algemene maatregel van bestuur worden opgedragen.

Artikel 82

1. Het college bestaat uit een voorzitter, een plaatsvervangend voorzitter en tenminste negen andere leden.

2. De leden worden in functie door de Kroon benoemd en ontslagen.

Artikel 83

Het college vergadert zo dikwijls zijn voorzitter of Onze Minister van Justitie dit nodig acht.

Artikel 84

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld omtrent de benoeming en het ontslag van de leden van het college en omtrent zijn werkwijze.

HOOFDSTUK XVII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 85

1. Gedeputeerde Staten bevorderen dat binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wet de in artikel 14, tweede lid, bedoelde bestuursleden van het samenwerkingsverband en hun plaatsvervangers worden aangewezen.

2. Binnen drie maanden nadat het bestuur van een samenwerkingsverband is gevormd, worden door het bestuur van het samenwerkingsverband de leden van het jeugdhulpadviesteam aangewezen en wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 22.

Artikel 86

In afwijking van artikel 25, eerste lid, kan de hulpverlening aan een jeugdige die op de datum van inwerkingtreding van deze wet hulp ontvangt van een type als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder a, b of c, gedurende ten hoogste zes maanden worden voortgezet. Het tweede lid van artikel 25 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 87

1. Een erkenning als Riagg op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten wordt bij een met redenen omkleed besluit ingetrokken indien wordt gehandeld in strijd met deze wet.

2. Een erkenning wordt niet ingetrokken dan nadat de Riagg in de gelegenheid is gesteld ter zake te worden gehoord.

Artikel 88

1. De Beginselenwet voor de kindbescherming (Stb. 1961, 403) wordt ingetrokken.

2. Hetgeen door de Kroon of door Onze Minister van Justitie ter uitvoering van artikel 2 respectievelijk 26g en 26k van de Beginselenwet voor de kindbescherming is verricht, wordt geacht te zijn verricht op grond van Hoofdstuk XVI respectievelijk artikel 76 en 80.

Artikel 89

Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 255, tweede lid, komt te luiden:

2. In de regel wint de kinderrechter alvorens tot de benoeming over te gaan het gevoel in van een rechtspersoon die als gezinsvoogdij-instelling door Onze Minister van Justitie op grond van artikel 60, eerste lid, onder b van de Wet op de jeugdhulpverlening wordt gesubsidieerd. Hij roept ingeval van benoeming van een natuurlijke persoon zoveel mogelijk de medewerking in van een gezinsvoogdij-instelling bij het uitoefenen van de leiding van het toezicht. De gezinsvoogdij-instelling die tot gezinsvoogd is benoemd, wijst een contactpersoon aan die namens haar de taken van een gezinsvoogd uitoefent.

B

In de eerste volzin van artikel 262 worden de woorden «in een van de bij algemene maatregel van bestuur als observatiehuis aan te wijzen inrichtingen» vervangen door: in een op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening bekostigde voorziening, behorende tot de categorie, genoemd onder II, onderdeel 2, van de bijlage bij die wet.

C

Artikel 263 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Indien dit in het belang van de verzorging en opvoeding noodzakelijk is, kan de kinderrechter het kind doen opnemen in een op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening voor bekostiging in aanmerking gebrachte voorziening of elders. De kinderrechter kan volstaan met het aanwijzen van de categorie van voorzieningen waarin de opneming zal geschieden.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Opneming in een tehuis, behorende tot een categorie, genoemd onder II, onderdeel 1 tot en met 4 of onder III, onderdeel 2 van de bijlage bij de Wet op de jeugdhulpverlening, voor zover dit door Onze Minister van Justitie in stand wordt gehouden, eindigt mede door een besluit van Onze Minister van Justitie, de kinderrechter gehoord, wanneer Onze Minister van Justitie dit in verband met een juiste verdeling der in die tehuizen beschikbare plaatsruimte noodzakelijk oordeelt.

D

Artikel 302, eerste lid, komt te luiden:

1. De rechter kan de voogdij opdragen aan een voogdij-instelling die als zodanig door Onze Minister van Justitie op grond van artikel 60, eerste lid, onder a, van de Wet op de jeugdhulpverlening wordt gesubsidieerd.

E

Artikel 305 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid worden de woorden «in pleeggezinnen of inrichtingen doet opnemen» vervangen door: uit huis plaatst.

2. In het derde lid worden de woorden «De pleeggezinnen en inrichtingen» vervangen door: De plaatsen.

Artikel 90

Het Wetboek van Strafrecht² wordt gewijzigd als volgt:

A

Na artikel 77g wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 77g bis

1. De straf van arrest wordt naar bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen ten uitvoer gelegd in een tehuis, behorende tot een categorie, genoemd onder II, onderdeel 1 tot en met 4, of onder III, onderdeel 2, van de bijlage, behorende bij de Wet op de jeugdhulpverlening of ter plaatse door de rechter aangewezen.

2. De kosten van de straffen van arrest en plaatsing in een tuchtschool komen, voor zover niet bij of krachtens enige wet anders is bepaald, ten laste van de Staat.

B

Na artikel 77h wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 77h bis

1. Ingeval van terbeschikkingstelling van de regering als bedoeld in artikel 77h, onder a, 1°, of van plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling als bedoeld in artikel 77h, onder a, 2°, of b, 1°, draagt de Minister van Justitie de opvoeding en verzorging onderscheidenlijk de behandeling op aan een rechtspersoon als bedoeld in artikel 60, eerste lid, onder a van de Wet op de jeugdhulpverlening of doet hij de veroordeelde opnemen in een tehuis, behorende tot de categorie, genoemd onder II, onderdelen 3 en 4, van de bijlage, behorende bij de Wet op de jeugdhulpverlening, voor zover dit door de Minister van Justitie in stand wordt gehouden of elders.

2. Bij zijn beslissing ingevolge het eerste lid let de Minister van Justitie op de godsdienstige gezindheid van de veroordeelde en het gezin, waartoe deze behoort, alsmede op het advies van de rechter, die het vonnis uitsprak, en de wens van degene, die het gezag uitoefent. De Minister van Justitie beslist niet dan nadat hij de raad voor de kinderscherming omtrent de wijze van tenuitvoerlegging heeft gehoord.

3. De kosten van de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, komen, voor zover niet bij of krachtens enige wet anders is bepaald, ten laste van de Staat.

C

Na artikel 77s wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 77s bis

1. De Minister van Justitie kan te allen tijde beslissen dat de terbeschikkingstelling van de regering of de plaatsing in een inrichting

voor buitengewone behandeling voorwaardelijk of onvoorwaardelijk wordt beëindigd. Hij wint het advies in van de raad voor de kinderbescherming.

2. Het voorwaardelijk ontslag kan worden ingetrokken of geschorst, wanneer de veroordeelde de gestelde voorwaarden overtreedt, zich op andere wijze misdraagt of zijn belang zulks bepaaldelijk vordert.

3. Met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is de raad voor de kinderbescherming belast.

4. De laatste volzin van het eerste lid en het tweede en derde lid vinden mede toepassing ingeval van voorwaardelijke beëindiging van de maatregel door de rechter overeenkomstig artikel 77q of artikel 77r.

D

Artikel 77 ff komt te luiden:

Artikel 77 ff

Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld betreffende:

- a. de uitvoering van de straffen van arrest en plaatsing in een tucht-school;
- b. de uitvoering van de maatregelen van terbeschikkingstelling van de regering en van plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling;
- c. het verstrekken van inlichtingen aan het openbaar ministerie en de raden voor de kinderbescherming met betrekking tot degene ten aanzien van wie een voorwaardelijke veroordeling is uitgesproken dan wel een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling is genomen;
- d. de wijze waarop een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling wordt uitgelokt.

Artikel 91

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift terzake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voorzover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 92

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de onderscheiden artikelen verschillend kan zijn, doch uiterlijk op 1 januari 1989.

Artikel 93

Deze wet kan worden aangehaald als Wet op de jeugdhulpverlening.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 april 1989, Stb. 168

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 juli 1989, Stb. 189

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 oktober 1989 nr. 197.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1985/86, 1986/87, 1987/88, 19 399

Hand. II 1987/88, blz. 2504-2535;

2561-2690; 2797-2830; 2861-2890;

2988-2991; 2993; 3050

Kamerstukken I 1987/88 19 399 (174, 174a, 174b, 174c)

Hand. I 1988/89, blz. 142-153; 164-188; 192

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 8 augustus 1989

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de *twaalfde* september 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

BIJLAGE BEHORENDE BIJ DE WET OP DE JEUGDHULPVERLENING

I. Primaire hulpverlening

1. Jongerenadviescentra, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan jeugdigen met maatschappelijke of emotionele problemen open opvang bieden, behandeling en begeleiding en adviezen verstrekken;

2. kindertelefoons, waaronder worden verstaan voorzieningen die op aan hen voorgelegde vragen en problemen van jeugdigen ingaan en de jeugdigen zo nodig verwijzen naar andere hulpverleningsinstanties, een en ander uitsluitend per telefoon;

3. instellingen voor spel- en opvoedingsvoorlichting, waaronder worden verstaan voorzieningen die voorlichting en advies geven aan instellingen en instanties ter ondersteuning van hun betrokkenheid bij de opvoeding en vorming van jeugdigen in het primaire leefmilieu;

4. bureaus vertrouwensartsen, waaronder worden verstaan voorzieningen waaraan kindermishandeling vertrouwelijk gemeld kan worden en die na onderzoek door middel van verwijzing naar of inschakeling van andere hulpverleners trachten een oplossing te realiseren voor het probleem van de mishandeling en de daaraan ten grondslag liggende oorzaken.

II. Secundaire hulpverlening

1. Voorzieningen voor crisisopvang, waaronder worden verstaan tehuizen voor voorlopige opnemings van en hulpverlening gedurende dag en nacht aan jeugdigen die onverwijld moeten worden opgenomen in afwachting van een beslissing omtrent de meest aangewezen vorm van hulpverlening dan wel in afwachting van hun definitieve bestemming;

2. observatietehuizen, waaronder worden verstaan tehuizen voor onderzoek naar de persoonlijkheid van jeugdigen ten einde te bezien welke hulpverlening de meest aangewezen moet worden geacht, alsmede verzorging gedurende dag en nacht wordt geboden;

3. tehuizen voor opvoeding en verzorging, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen gedurende dag en nacht opvoeding en verzorging wordt geboden in verband met problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hun ontwikkeling naar volwassenheid ongunstig beïnvloeden;

4. tehuizen voor buitengewone behandeling, waaronder worden verstaan tehuizen waarin jeugdigen gedurende dag en nacht worden behandeld in verband met hun problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hebben geleid tot sociaal onaanvaardbaar gedrag;

5. gezinshuizen, waaronder worden verstaan tehuizen als bedoeld onder 3, waarbij zoveel mogelijk een normale leef- en gezinssituatie wordt benaderd en waarbij de hulpverlening in belangrijke mate is gericht op het primaire leefmilieu van de jeugdigen;

6. instellingen voor therapeutische gezinsverpleging, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan zeer moeilijk opvoedbare jeugdigen in pleeggezinnen intensieve steun en begeleiding door een gespecialiseerd maatschappelijk werker bieden;

7. instellingen voor begeleid wonen, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan zelfstandig gehuisveste jeugdigen begeleiding bieden, gericht op zelfstandig functioneren;

8. voorzieningen voor pleegzorg, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan jeugdigen opnemings in een pleeggezin bieden en aan pleegkinderen, pleegouders en (stief)ouders begeleiding bieden met betrekking tot opvoeding en verzorging van de pleegkinderen;

9. adviesbureaus voor de jeugd en gezin, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan jeugdigen en ouders psycho-sociale adviezen en begeleiding bieden;

10. centrales voor pleeggezinnen, waaronder worden verstaan voorzieningen die de plaatsing van jeugdigen in pleeggezinnen voorbereiden;

11. dagcentra voor schoolgaande jeugd, waaronder worden verstaan voorzieningen die buiten schooltijd begeleiding bieden aan schoolgaande kinderen wier functioneren door psycho-sociale problemen wordt belemmerd, alsmede aan hun (stief)ouders;

12. medische kindertehuizen, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen wier lichamelijke of geestelijke gezondheid is aangetast of in ernstige mate wordt bedreigd geneeskundige behandeling, daaronder begrepen geneeskundig onderzoek en observatie door artsen in samenwerking met andere deskundigen, alsmede verpleging en verzorging gedurende dag en nacht, wordt geboden;

13. medische kleuterdagverblijven, waaronder worden verstaan voorzieningen waarin aan jeugdigen bij wie een stoornis in de ontwikkeling is opgetreden of dreigt op te treden ten gevolge van een samenloop van lichamelijke of geestelijke en maatschappelijke factoren, hulp wordt geboden, bestaande uit:

a. het noodzakelijke geneeskundige onderzoek en de noodzakelijke geneeskundige behandeling door een kinderarts in samenwerking met andere deskundigen, alsmede verzorging gedurende de dag of een gedeelte daarvan;

b. begeleiding van het gezin waartoe het kind behoort.

III. Tertiaire hulpverlening

1. Internaten voor zeer intensieve behandeling, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen met zeer zware gedragsproblemen, al dan niet gepaard gaande met psychotische of neurotische stoornissen, behandeling wordt geboden, alsmede verpleging en verzorging gedurende dag en nacht;

2. tuchtcholen, waaronder worden verstaan tehuizen uitsluitend bestemd voor jeugdigen aan wie de straf, bedoeld in artikel 77g, onder a, 1° of 2°, of b, 1°, van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd of die de kinderrechter ingevolge artikel 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek aldaar doet opnemen.